

Nova pintura, nous mitjans

ÁNGELA MOLINA

Als anys vint, Nova York era la capital provisional de l'avantguarda. L'art gravitava a l'entorn de dos salons: l'un, el de Stieglitz; el segon, del matrimoni Arensberg. Els pintors nord-americans John Marin, Joseph Stella, Arthur Dove i Marsden Hartley es van barrejar amb els dadaïstes europeus, creant un estil fotogràfic/pictòric denominat "preciosisme". Una dels obres més impressionants d'aquell moment, la pintura integrada per cinc plafons *New York Interpreted: The Voice Of the city* (1920-1922) del cubofuturista Joseph Stella, va ser considerada la icona del moment. Aquella tela gegant, de més de dos metres d'alçada, evocava la ciutat mitjançant la gran escala, el llustre nocturn i la sensació de velocitat: la megàpoli de Nova York s'havia transformat en una voràgine imparabile, i a cada plafó l'espectador reconeixia un lloc de transport: el Port, les grans avingudes com una via làctia, Broadway, el pont de Brooklyn i els gratacels, que anunciaven una "nova civilització" en la qual la ciutat era la nova catedral. Han passat 85 anys d'aquell retaule programàtic que avi-

sava del que havia de ser la ciutat com a paradís artificial del poder i les seves ombres. Encara persisteix en la creació actual —en fotografies, però sobretot en vídeos— aquesta voluntat artística d'abstracció que expressa l'ansietat d'un món caòtic, tan dinàmic com desintegrador, i la ciutat *blade-runner* d'estètica orientalista com el seu més fidel correlat.

Alejandro Vidal (Palma de Mallorca, 1972) mostra a l'Espai Montcada la videoinstal·lació en dues projeccions *Material Dust*, filmat a Hong Kong, el Hollywood d'Orient, la ciutat que mai dorm on la ficció/somni i la realitat es fonen. Un "diptic", de set minuts de durada, apareix davant els nostres ulls com una gran pintura "preciosista" a l'interior de la qual discorre un episodi de violència i suspens, la protagonista de la qual és una dona que sembla fugir del seu propi present. Vidal uti-

litza imatges filmades després d'infiltrar-se en rodages de pel·lícules i les barreja amb altres enregistrades en algunes localitzacions de la ciutat xinesa. D'aquesta manera, genera una doble distància, una narrativitat més complexa. Realitat i ficció, apropiació, distanciament. Ruptura de temps i espai. És la nova pintura dels "nous mitjans".

El 2002, el serbi Ivan Grubanov (Belgrad, 1976), essent artista resident a la Rijksacademie d'Amsterdam, va aconseguir un passatge de visitant que li va permetre presenciar el procés judicial a Slobodan Milosevic. Durant vint mesos, va realitzar desenes d'esbossos del criminal de guerra, que va acompanyar de notes personals (*Visitor 2002-2004*). La galeria Nogueras & Blanchard exposa ara dibuixos més recents (*Afterimages*, 2006) que descobreixen imatges religioses de temples i museus serbis. El vídeo *Beauty of Believing* (2005) recrea una imatge gairebé abstracta d'una festa amb focs artificials, una *rave* organitzada en el que havien estat els escenaris habituals de les arengues polítiques de Milosevic durant els anys de guerra. L'escenari on es va construir el poder esdevé terreny per a la celebració.

Linarejos Moreno (Madrid, 1974) rescata espais industrials i els converteix en escenaris teatrals on vivificar emocions i memòria. A la sèrie de quatre fotografies en blanc i negre, titulada *Guardianes*, realitzades a les mines de plom de Linares, Moreno restitueix els personatges del llibre de Max Ernst *Una setmana de bondat o els Set Elements Capitals* en la imatge de sis dones, clons de la pròpia artista. Es tracta de sis sacerdotesses amb caps d'animal, llestes per al sacrifici i mort de la raó, encarnada en un paisatge bunkeritzat i desposseït de la seva memòria.

Ismael Iglesias (Durango, 1974) presenta els seus paisatges virtuals a la Galeria ADN, grans teles coloristes que fugen del decorativisme per acostar-se a maneres psicodèliques de representació. L'ull de l'espectador no descansa, viatja al voltant i pel fons del quadre, i en aquesta imparabile contemplació no troba més refugi que en la cambra de bany (de la galeria) on li esperen emocions més fortes. Això sí, tirin de la cadena.

Material Dust.

Alejandro Vidal. Cicle "Escenaris". **Espai Montcada-Sala 4.**
Av. Còrdoba, Marqués de Comillas, 6-8 Barcelona. Fins al 31 de desembre.

Afterimages. Ivan Grubanov. **Galeria Nogueras & Blanchard.**
Carrer Xuclà, 7. Barcelona. Fins al 25 de novembre.

In the country of last things. Linarejos Moreno. **Galeria Lluçà Homs.** Consell de Cent, 315. Barcelona. Fins al 25 de novembre.

Dancing with your eyes. Ismael Iglesias. **Galeria ADN.** Carrer Enric Granados, 49. Barcelona. Fins al 25 de novembre.